

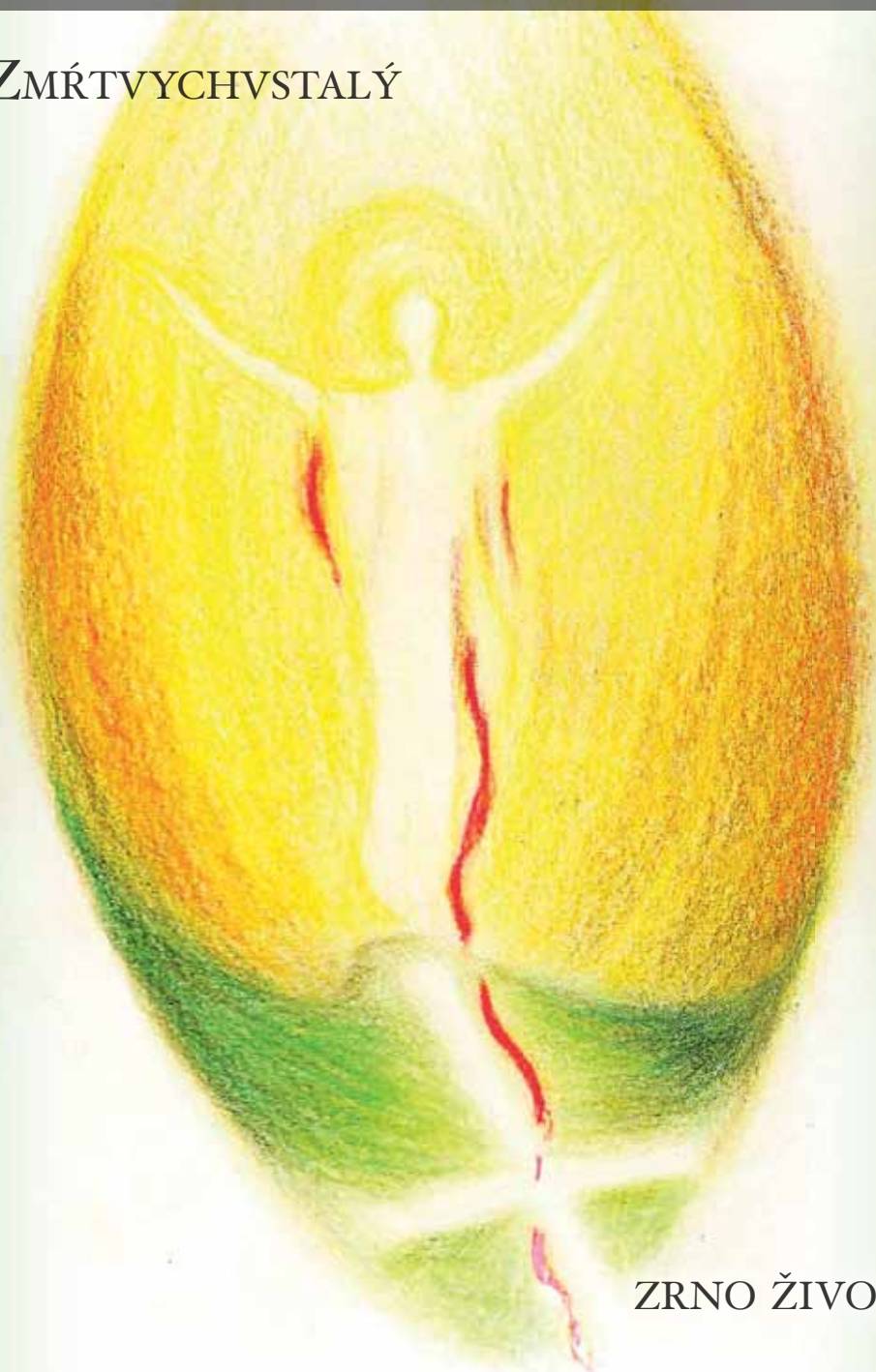
ESTOTE BENEDICTI

občasník

5. číslo

8. apríla 2012

ZMRŤVYCHVSTALÝ

ZRNO ŽIVOTA

Drabí naši stáli dobrodinci!

**Ak pšeničné zrno
nepadne do zeme
a neodumrie,
zostane samo.
Ale ak odumrie,
prinesie veľkú úrodu.**

(Ježiš Kristus)

Nech tajomstvo odumierania,
ktoré nesie v sebe i zrod
nového života
získa si všetky srdcia
a stane sa základom osobnej viery.

Nech vyvolá ochotu
stále rozsievať zrno života
i stálu túžbu byť týmto zrnom.

Nech všetkým dáva
veľa milosti a stále požehnanie
Zmŕtvychvstalý — zrno života!

Vyprosujú mnísi benediktíni

Dr. Blahoslav M. W. Legan OSB
br. Marián OSB Sr. J. J. F. OSB
František OSB
br. Ľudovít H. OSB
br. Jan OSB br. Michal Mária OSB
Sr. Susan V. OSB
br. Karol OSB
br. Ladislav OSB

Veľká noc 2012

Kláštor Premenenia Pána, Sampor

Keď som uvažoval o náplni tohto nášho občasníka, prišiel mail, ktorý je na strednej dvojstránke tohto čísla. Autor mailovej správy, viackrát si pomáha výrazom „**je zvláštne**“, keď uvažuje o postoji človeka k Bohu a Božím skutočnostiam. Toto číslo chce okrem iného podať svedectvá, že sú ešte stále ľudia, pre ktorých **nie je zvláštne**, ale **úplne samozrejmé** hovoriť o Bohu a jeho pôsobení v ich živote. Svedčia, že i v súčasnosti je plnohodnotný život inšpirovaný Regulou sv. Benedikta, hoci tieto pravidlá majú skoro 1700 rokov.

Povzbudil nás tiež postoj jedného človeka, ktorý sa uchádzal o poslanecký mandát v nedávnych voľbách. Hoci neuspel, d'akoval všetkým, ktorí mu dali hlas, ale zvlášť sa mi páčila posledná veta: „*Robme dobre všade, kde sa dá a môžeme.*“ Nezranilo a neznechutilo ho víťazstvo druhého.

Za každých okolností nám treba ísť dopredu. V pastierskom liste na začiatku pôstu nám Mons. Marián Bublinc z pripomenul: „**Ísť dopredu znamená však paradoxne vrátiť sa k Bohu**“. Vrátiť sa k Bohu, či držať sa Boha znamená konečné víťazstvo. Obnovení na duchu a posilnení Vzkrieseným Kristom nech nás sprevádza úsilie prinášať do začínajúcej jari nový život, ktorý má koreň v Zmŕtvychvstalom. (fš)

Svätý Benedikt

Svätý Elréd, opát, jednu svoju náuku o svätom Benediktovi začína slovami: „**Sluší sa o ňom niečo povedať**, vidím, že ochotne počúvate...“ Aj nám sa „**patri**“ konečne niečo o ňom napísať, veď on to **všetko začal**.

Žil v dobe veľkých spoločenských zmien a pohybov národov v Európe. Rímske impérium sa rozpadá nielen v dôsledku útokov zvonku, ale i morálneho úpadku zvnútra. Práve to bol dôvod, že Benedikt nedokončil štúdiá, opustil Večné mesto, a utiahol sa do samoty hôr v okolí Subiaca. Začal sa učiť kráčať po stopách pravej múdrosti. V ústraní, tichu, rozjímaní, sebazapieraní a modlitbe dozrieva. Tak ako Kristus bol na púšti pokúšaný, aj Benedikt ako pustovník musel zápasit' s hlavnými pokúšeniami v človeku:

- **Pokúšenie byť dôležitý a odolať túžbe byť prvý.**
- **Pokúšenie vychádzajúce z vlastnej sexuality a uchrániť si istotu.**
- **Pokúšenie k hnevu a túžbe po odplate.**

Keď dokázal byť skutočným pánom nad sebou, vybral si ho Boh na veľké dielo. Jeho prezieravosť, múdrosť, rozvážnosť a miernosť ho uschnopili, aby viedol druhých a pomáhal im v duchovnom dozrievaní. **Náuku múdrosti a rozumu pre spoločný život mníchov**, ktorí hľadajú a oslavujú Boha spísal do **Reguly**. Dôraz kladie na dobre organizované spoločenstvo, kde nie je v popredí prehnaná prísnosť a surová askéza. **V centre je úsilie o zjednotenie s Bohom. Mníchov vedie cestou nasledovania Krista.** Stal sa patriarchom západného mníšstva.

Celý život v kláštore je založený na známom **Ora et labora – modli sa a pracuj**. Žiaci, ktorí si osvojili jeho posolstvo uskutočňované cez kríž – pero – pluh prispeli veľmi k tomu, že Európa má „kresťanské korene“. Úsiliu o rovnovážnosť medzi modlitbou a prácou zostali mnísi stále verní. Autentická chórová modlitba mníchov striedaná s tvorivou a usilovnou prácou (podľa mníchov má mať práca „3D“, čo znamená, že pridelenú prácu treba konať **dôkladne, dynamicky a do konca**) počas stáročí veľmi ovplyvnila civilizáciu nášho kontinentu. Právom je sv. Benedikt patrón celej Európy.

Každý jeden z nás môže napomôcť, aby sa „prebúdzala“ nová jar v našom starom kontinente a svojím životom sa „podpísať“ pod toto dedičstvo. (fš)

Od 22.3. do nedele 25.3.2012 som sa zúčastnila duchovných cvičení **o chlebe a vode** v benediktínskom kláštore v Sampore. Spolu s ďalšími 15 účastníkmi sme vytvorili spoločenstvo bratov a sestier z rôznych kútov Slovenska, aby sme v tomto pôstnom čase s pomocou otcov benediktínov hlbšie prenikli do tajomstva lásky Boha k nám ľuďom. Po celý čas sa nám s veľkou pozornosťou venovali otec Jozef a osobitne otec František, ktorý nám v úvodnej katechéze priblížil veľkosť Ducha Svätého. Učil nás, že keď mu vo svojom vnútri urobíme miesto a vyprázdňime svoje srdce od všetkých nečistôt a ohlušení, môže v nás začať pôsobiť sila Svätého Ducha. V piatok večer nám o. Blažej Štrba SSDr. zanietené priblížil tému vody – jej očistný vý-

znam v biblickom rozmere. V sobotnej dopoludňajšej katechéze o. Františka sme počúvali o smrti, pre nás častokrát zaznávannej a neoblúbenej téme, ktorú sv. František Assiský nazýval sestrou, lebo ona nás spája s večnosťou, ktorú verní prežijú v blaženosti. Popoludní sme sa učili pozorne vnímať Božie slovo cez príbeh o Bohu vernej Zuzane i úkladných starcoch – sudcoch, z knihy proroka Daniela. Spreádzali sme trpiaceho Krista na krížovej ceste počas pobožností krížovej cesty v piatok i v sobotu v hodinu Jeho umučenia o 15,00. Po celý čas našich duchovných cvičení sme mohli byť účastní každodenných modlitieb otcov benediktínov,

počnúc rannými chválami, cez denné modlitby až po večery spievané po latinsky a kompletórium. Silný zážitok bola pre mňa aj účasť na modlitbách v skorých ranných hodinách začínajúcej nedele (v noci zo soboty na nedeľu o 3,00). V náš posledný deň v Sampore – v nedeľu, nám láskaví benediktíni pripravili bohatý stôl duchovného pokrmu pri slávení sv. omše. Celebrantom bol o. Damián. V homílii hovoril aj o veľkosti chvíle, v ktorej pri Premenení prichádza počas sv. omše Pán Ježiš osobitne prítomný v kúsku chleba. V tej chvíli pred spevom Sanctus, sanctus, sanctus mnísi v trapistickom kláštore rozozvučia zvonky a v úplnej pokore vyjadrenej v ľahu na dlážke prežívajú čas, kedy Slovo prichádza medzi nás. Uvedomila som si, ako

d'aleko bývam v týchto chvíľach ja od svojho Spasiteľa. Po nasýtení sa Božím chlebom nás čakal slávnostný nedeľný obed, ako potvrdenie radosti, že nedeľa je dňom Pánovho zmŕtvychvstania. Odchádzala

som plná vďačnosti Bohu za početné dary, ktorými ma obdaril počas týchto dní. Dakujem za Milku – naučila ma vysádzať tulipány i šafrány v okolí kláštora; za krásne spevy sestier a bratov z Námestova, za úžasný, vlastnoručne pečený chlieb otcov benediktínov, za ich tichú, skrytú starostlivosť, za ich stále otvorenú bránu i srdce pre náš ľud žijúcich v prostredí inflácie slov, hľadajúcich podstatné a autentické vo vzťahu k Bohu.

Z vašej pošty

BOH – moja „šedá Eminencia“...

„Veľké ticho“

... v dňoch všedných i sviatočných. Boh, ktorý bol, je i bude... Jeho prítomnosť a spoluúčasť na našich životoch sa nedá poprieť. Podľa jedného vzorca na tričku mojej žiačky som večera vypočítala tento príklad (a to ani nie som veľmi matematicky zdatná): **J¹ E² Ž³ I⁴ Š⁵ = 34125, čiže ŽIJEŠ.** Boh, ktorý neváhal poslať svojho jediného Syna medzi nás a nebál sa vydat' Ho do rúk ľudí, dokázal, že život smrťou nekončí, Ježiš žije, aby každý z nás mohol žiť... DEO GRATIAS! Jeho **smrť** na kríži nám zachránila život. Jeho **obeta** nás učí zriekať sa seba samého. Jeho **láska** inšpiruje naše srdcia. Jeho **pokora** nás vyzýva k pokániu. Jeho **odovzdanosť** Nebeskému Otcovi nás učí dôvere. Jeho **záujem** o obyčajných rybárov nás učí prijímať každého takého, aký je. Jeho **túžba** zachrániť hriešnikov nám dáva nádej, že máme šancu. Jeho **zázraky** nás učia nádeji. Jeho **skromnosť** nás učí vystačiť si s tým, čo máme. Jeho **múdrosť** nás pozýva učiť sa od Neho. Som rada, že môžem študovať v tejto Jeho „škole“. Ďakujem Bohu, že môžem žiť s Ním, v Ňom, vďaka Nemu, pre Neho, skrze Neho... Ďakujem za istotu, ktorá naplní dni všedné i sviatočné. Ďakujem za všetkých, ktorých mi Pán posielal, lebo v každom je Jeho odraz. Prajem všetkým ľuďom veľa radostí z maličkostí a dôveru, že naša „šedá Eminencia“ sa o nás stará ako o svojich VIP priateľov.

Lúvia z Brezna

Názvom rovnomenného filmu by som rád označil aj víkend prežitý v kláštore Premenenia Pána na Sampore u slovenských benediktínov. Samého ma prekvapilo, ako stíšenie seba, ale aj prostredia okolo, na mňa zapôsobilo a umožnilo mi odhaliť niečo, čo v bežnom hluku života nepočuť. Spôsob života kombinujúci modlitbu s prácou a oddychom. Stáročiami preverený a predsa stále aktuálny má čo ponúknuť aj človekovi 21. storočia. **Dnes, keď sme naučení skôr pasívne prijímať všetko, čo sa nám ponúka, prichádza zo Sampora ponuka aktívneho ticha**, v ktorom koná Boh. Bez veľkej reklamy, a predsa viditeľne, bez hluku, a predsa počuteľne, bez moderných prístrojov, a predsa účinne, bez senzácií, a predsa senzačne.

Daniel z Horebronia

Nič som neplánovala, a predsa som sa dostala na miesta, ktoré som nepoznala. Po oslovení priateľkou zúčastniť sa duchovných cvičení, som s radosťou súhlasila. Sampor, miesto o ktorom som nikdy nepočula. Malá dedinka učupená medzi kopcami, ktorej dominuje kláštor benediktínov, postavený na kopci. Z jeho areálu je krásny výhľad na celú dolinu, v pozadí so zasneženými kopcami Nízkych Tatier. Je to raj na Zemi.

Tu začala cesta našej duchovnej obnovy, na ktorej aj vďaka otcovi Františkovi sme získali pokoj a pohodu ducha. Nezabudnuteľné stretnutia so zaujímavými témami, prepojené s poéziou, boli balzomom na dušu. Výnimočne zapôsobila na mňa aj pobožnosť krížovej cesty.

Každé ráno o 5.30 hodine začínali v kostole ranné chvály, kde sa všetci mníši kláštora schádzali na spoločnú modlitbu. Nevynechala som ani jednu. Bolo to niečo vznešené, jedinečné. Svoje čaro mala aj každá sv. omša. Cítila som sa bližšie k Bohu a zažívala som pokoj v duši.

Nezapudnuteľný bol aj spoločný obed v jedálni mníchov, kde vládne silentium a počas obeda sa čítali state Svätého písma. Tu sa potvrdilo to známe, pre mníchov benediktínov „modli sa a pracuj“. Veď všetky chutné jedlá oni pripravovali a ešte nás aj obslúžili.

Pred cestou domov bol každý z nás obdarovaný bochníkom chleba, nimi upečeného. Tri dni veľmi rýchlo ubehli a teší ma, že som ich zasvätila Bohu.

Ďakujem Pánu Bohu ako prvému, že som mohla prežiť nezabudnuteľné chvíle v tomto úžasnom spoločenstve v oáze ticha a pokoja. Ďakujem všetkým benediktínom... každý z nich je darom pre mnohých ľudí.

Anna z Kostolnej Vsi

Prvé sľuby

Z homílie o. opáta Bernarda Sawickiego pri príležitosti prvých sľubov bratov Ludovita Márie a Svorada Márie:

„**Ludovít** a **Svorad** sa budú pripravovať k záverečnej odpovedi na radikálnu výzvu Pána Ježiša. Priznali, že Božie prikázania im neboli od mladosti cudzie. Teraz majú zanechať niečo, čo je dobré – ale im to prekáža v plnom nasledovaní Pána. Ani Abraháмова rodná zem nebola zlá. Boh však očakával čosi viac. Takáto výzva zatriasla životom patróna dnešného dňa, sv. Antona Pustovníka. Keď počul slová dnešného Evanjelia, začal mníšsky život v egyptskej púšti, čím v samotnej Cirkvi začal mníšske hnutie. Hľa, ako stretnutie s Bohom v slovách dnešného Evanjelia môže vplývať na históriu!

Zelený štvrtok

Posledným dňom pôstneho obdobia je **Zelený štvrtok**. Doobeda sa slávi *Missa chrismatis*, ktorú celebruje biskup s kňazmi svojej diecézy. Počas svätej omši svätia sa oleje. Kňazi si pri tejto omši **obnovujú svoje kňazské sľuby**. Spoločnou účasťou vyjadrujú **jednotu** s biskupom a tiež medzi sebou.

Večernou svätou omšou začína **posvätné Triduum**. Slávi sa na pamiatku **Poslednej večere** a ustanovenia **Najsvätejšej sviatosti**. Vstupná modlitba vyjadruje, že Boží Syn, prv než sa dobrovoľne vydal na smrť, **zveril svojej Cirkvi novú večnú obeť, ako hostinu svojej lásky**. Biela farba, spev Gloria, znenie zvonov vyjadrujú radosť z ustanovenia sviatosti Eucharistie, ktorá je „srdcom“ všetkých sviatostí a je zdrojom spasiteľných milostí.

Prvým vrcholom slávenia je **obrad umývania nôh**, podľa príkladu Pána Ježiša, ktorým sa veriacim pripomína Kristova **výzva k pokore a službe preniknutej bratskou láskou**.

Úplným vrcholom slávenia je **Premenenie**, pri čom sa uskutočňuje **prepodstatnenie chleba a vína na**

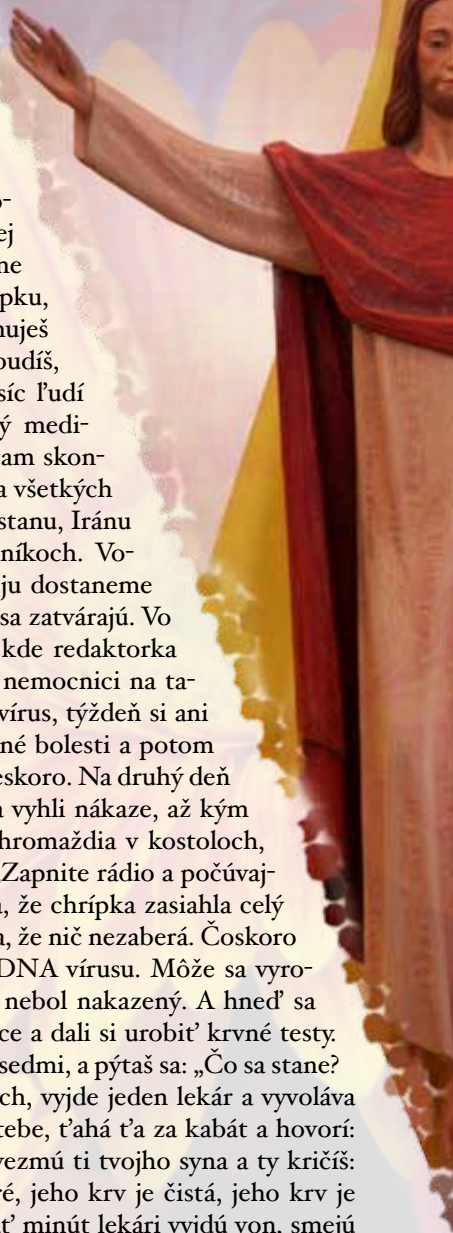
Kristovo telo a krv. Zo Svätého písma si uvedomujeme toto tajomstvo viery a zároveň i úžasnú pravdu viery, ktorú Katechizmus katolíckej Cirkvi vyjadril: **„...pod posvätnými spôsobmi chleba a vína je pravdivo, skutočne a podstatne prítomný sám živý a oslávený Kristus, jeho telo a jeho krv spolu s jeho dušou a s jeho božstvom“**. (KKC 1413). Nemôžeme sa preto ani čudovať, že mnísi v niektorých kláštoroch sa na tento moment pripravujú pokorným ľahnutím sa na zem a uvedomujúc si: *Ježišu, môžeš byť milovaný, ale nemôžeš byť pochopený. To čo sa ináč nedá obsiahnuť, je možné jedine láskou!*

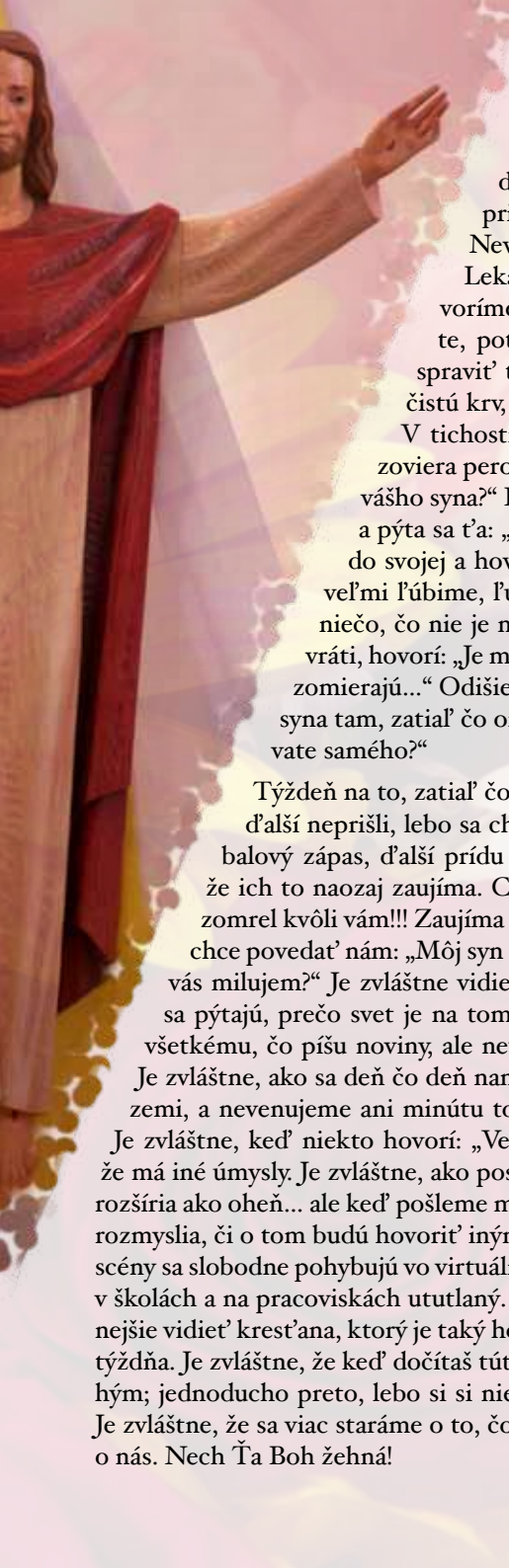
Len veriacou láskou ťa môžem nájsť.
Len veriacou láskou ťa môžem poznať.
Len veriacou láskou ťa môžem mať.

Po modlitbe po prijímaní sa v slávnostnom sprievode Najsvätejšia sviatosť prenáša do tzv. „*Getsemanskej zábrady*“. Koná sa tu tichá adorácia pripomínajúca udalosti v Getsemany. Ježiš smutný až na smrť, preniknutý úzkosťou z blížaceho utrpenia prosí apoštolov: **„Ostaňte tu a bďte so mnou!“** Táto výzva sa obracia ku všetkým veriacim: **„Bďte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia“**.

Poviedka

Je piatok poobede a ty sa autom vraciaš domov. Ladiš rádio. Správy hovoria o nejakej bezvýznamnej veci: v nejakej ďalekej dedine zomreli traja ľudia na nejakú neznámu chrípku, o ktorej nikto nikdy nepočul. Správe nevenuješ veľa pozornosti. V pondelok, keď sa zobudíš, počuješ, že mŕtvi už nie sú traja, ale až tridsaťtisíc ľudí zomrelo vo vzdialených krajoch Indie. Kontrolný medicínsky úrad Spojených štátov vysiela ľudí, aby to tam skontrolovali. V utorok sa to stáva najdôležitejšia správa všetkých novín, pretože sa to už netýka iba Indie, ale aj Pakistanu, Iránu a Afganistanu. Správa vychádza vo všetkých denníkoch. Volajú ju „tajomná chrípka“ a všetci sa pýtajú: „Ako ju dostaneme pod kontrolu?“ V Európe nastáva panika a hranice sa zatvárajú. Vo večerných správach počuješ správy z Francúzska, kde redaktorka hovorí o jednom mŕtvom mužovi, ktorý zomrel v nemocnici na tajomnú chrípku. Správy hovoria, že keď máš tento vírus, týždeň si ani neuvedomíš, že ho máš. Potom máš štyri dni hrozné bolesti a potom zomrieš. Aj Veľká Británia zatvára hranice, ale už neskoro. Na druhý deň prezident Spojených štátov zatvára hranice, aby sa vyhlí nákaze, až kým nebude nájdený liek... Nasledujúci deň sa ľudia zhromaždia v kostoloch, aby sa modlili za liek, keď niekto vstúpi a hovorí: „Zapnite rádio a počúvajte správy!“ Dve ženy zomreli v New Yorku. Zdá sa, že chrípka zasiahla celý svet. Vedci pokračujú v hľadaní protilátky, ale zdá sa, že nič nezaberá. Čoskoro príde dlho očakávaná správa: Bol rozlúštený kód DNA vírusu. Môže sa vyrobiť protilátka. Potrebná je však krv niekoho, kto nebol nakazený. A hneď sa šíri výzva, aby všetci utekali do najbližšej nemocnice a dali si urobiť krvné testy. Z vlastnej vôle tam ideš s celou rodinou, spolu so susedmi, a pýta sa: „Čo sa stane? Toto bude koniec sveta?...“ V nemocnici, po testoch, vyjde jeden lekár a vyvoláva jedno meno. Najmenší z tvojich detí je blízko pri tebe, ťahá ťa za kabát a hovorí: „Ocko! To je moje meno!“ Skôr ako sa spamätáš, vezmú ti tvojho syna a ty kričíš: „POČKAJTE!“ A oni odvetia: „Všetko bude dobré, jeho krv je čistá, jeho krv je čistá. Veríme, že má správnu krvnú skupinu.“ O päť minút lekári vyjdú von, smejú sa a kričia. Je to po prvý raz po týždni, čo vidíš niekoho smiať sa. Najstarší lekár sa priblíži k tebe a hovorí: „Ďakujeme, pane, krv vášho syna je čistá, môžeme vyrobiť protilátku...“ Správa sa šíri všetkými smermi, ľudia plačú a kričia od radosti. Vtedy znova k tebe i tvojej manželke príde lekár a hovorí: „Môžeme s vami chvíľu hovoriť?... Ide o to, že sme nevedeli, že darca bude dieťa. Potrebujeme, aby ste podpísali papiere na darovanie krvi. Zatiaľ čo čítaš papiere, uvedomíš si, že nie je špecifikova-

né množstvo krvi, a pýtaš sa: „Koľko krvi?...“

Lekárov úsmev zmizne a on odpovie: „Nevedelí sme, že to bude dieťa. Neboli sme na to pripravení. Potrebujeme použiť všetku krv!...“

Neveríš tomu a snažíš sa oponovať: „Ale... Ale...“

Lekár pokračuje a nalieha: „Nerozumiete, hovoríme o lieku pre celý svet! Prosím vás, podpíšte, potrebujeme všetku krv.“ Pýtaš sa: „Nemôžete spraviť transfúziu?“ A odpoveď: „Ak nájdeme ďalšiu čistú krv, urobíme to... Podpíšete? Prosím! Podpíšte!!!“

V tichosti, bez toho, aby si cítil prsty na ruke, ktorá zoviera pero, **PODPISUJEŠ**. Pýtajú sa ťa: „Chcete vidieť vášho syna?“ Kráčaš do sály prvej pomoci, kde sedí tvoj syn a pýta sa ťa: „Ocko! Mamka! Čo sa deje?“ Berieš jeho ruku do svojej a hovoríš mu: „Synček, tvoja matka a ja ťa veľmi, veľmi ľúbime, ľúbime ťa a nikdy nedovolíme, aby sa ti stalo niečo, čo nie je nevyhnutné. Rozumieš tomu?“ A keď sa lekár vráti, hovorí: „Je mi ľúto, ale musíme začať, ľudia na celom svete zomierajú...“ Odišiel by si? Mohol by si sa otočiť a nechať tvojho syna tam, zatiaľ čo on ti hovorí: „Ocko? Mamka? Prečo ma nechávajú samého?“

Týždeň na to, zatiaľ čo pochovávaš tvojho syna, jeden je doma a spí, ďalší neprišli, lebo sa chceli ísť radšej prejsť alebo sa pozrieť na futbalový zápas, ďalší prídu na pohreb s falošným úsmevom a tvária sa, že ich to naozaj zaujíma. Chcel by si všetko zastaviť a kričať: „Môj syn zomrel kvôli vám!!! Zaujímá vás to vôbec?...“ Často je to presne to, čo Boh chce povedať nám: „Môj syn zomrel pre vás a vy nedokážete pochopiť, ako vás milujem?“ Je zvláštne vidieť, ako ľahko ľudia odmietajú Boha a potom sa pýtajú, prečo svet je na tom čoraz horšie. Je zvláštne vidieť, ako veríme všetkému, čo píše noviny, ale neustále pochybujeme o tom, čo hovorí Biblia. Je zvláštne, ako sa deň čo deň namáhame, aby sme mali čo najväčší majetok na zemi, a nevenujeme ani minútu tomu, aby sme si nahromadili poklady v nebi.

Je zvláštne, keď niekto hovorí: „Verím v Boha“, ale svojimi skutkami dokazuje, že má iné úmysly. Je zvláštne, ako posielame tisíce „žartov“ mailom, ktoré sa hneď rozšíria ako oheň... ale keď pošleme mailom niečo, čo sa týka Boha, ľudia si dvakrát rozmyslia, či o tom budú hovoriť iným. Je zvláštne, ako kruté, vulgárne a obscénne scény sa slobodne pohybujú vo virtuálnom priestore, zatiaľ čo rozhovor o Ježišovi je v školách a na pracoviskách ututlaný. Je to zvláštne, však? Oveľa však oveľa zvláštnejšie vidieť kresťana, ktorý je taký horlivý v nedeľu, ale neviditeľný po celý zvyšok týždňa. Je zvláštne, že keď dočítaš túto správu, necítiš potrebu povedať o nej mnohým; jednoducho preto, lebo si si nie istý, v čo veria alebo čo si o tebe pomyslia. Je zvláštne, že sa viac staráme o to, čo si pomyslia ľudia, ako o to, čo si BOH myslí o nás. Nech Ťa Boh žehná!

Po prvom dni posvätného Tríduua, ktorým je Veľký piatok nasleduje **Biela sobota**. Býva označovaná ako „**dies aliturgicus**“ – deň bez liturgie. V tento deň sa totiž nekoná žiadne bohoslužobné zhromaždenie. (Veľkonočná Vigília, ktorá sa slávi po západe slnka patrí už do nedele Zmŕtvychvstania Pána). **Biela sobota je dňom smútku**. Cirkev bdie na modlitbách pri **Božom hrobe**. Veriaci rozjímajú o Ježišovej smrti. Spasiteľ odpočívá v hrobe. Pripomína to zdanlivo úplnú prehru. Boh však koná v tichosti. **Zostúpil do podsvetia, aby odtiaľ oslávený vystúpil**. Kristus, pravý Boh a pravý človek, svojím zostúpením do pekiel zavŕšil svoje víťazstvo v priestore a čase nášho sveta. Uponížením a poslušnosťou až na smrť zaslúžil si u Boha povýšenie a vznešenosť mena, aby sa „**na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí**“. Cirkev v dnešný deň doporučuje (ale neprikazuje) zachovať i v dnešný deň pôst, ako súčasť prípravy na oslavu **Zmŕtvychvstania Pána**. Liturgická oslava začína v predvečer Veľkonočnou vigíliou čo je „**matkou všetkých posvätných vigílií**“ (sv. Augustín)

*K*eby všetky ústa hovorili pravdu,
 keby pýcha z trónu na smetisko
 a chamtivosť do priepasti padla,
 keby žiarlivosť zmizla v mori na dne,
 keby si národy vpísali do duše
 vľúdnosti, dobroty znaky vzácne
 a keby láska svetom vládla,
 človek by uvidel Božiu tvár
 vždy, keď sa pozrie do zrkadla.

(šestnásťročné dievča z ulice)

Nech slová dievčaťa z ulice sprevádžajú naše konanie, aby vďaka nám, ktorí tieto riadky čítame, bolo zranených, sklamaných srdc bez rozdielu veku okolo nás stále menej.

Aj po Veľkej noci budú pokračovať Pondelňajšie stretnutia nad Svätým písmom od 19.00 hod., ktoré vedie SSDr. Blažej Štrba.

Prvé prísl'uby benediktínskych oblátov

Na sviatok sv. Benedikta 11. júla, sa prvýkrát zasvätia Bohu a začlenia sa do benediktínskej rodiny na Sampore, prví obláti. Každý z nich sa zaväzuje k životu, ktorý aj za múrmi kláštora približuje benediktínsku spiritualitu. Má sa usilovať o svedectvo života, ktoré zviditeľňuje kresťanské hodnoty, čím vytvára vo svojej rodine a svojom prostredí atmosféru naklonenú pre zrod povolání.

Oblatúra je verejným náboženským úkonom, ktorý je iným zasvätením sa, ako keď sa skladajú sľuby, alebo keď sa človek stáva oblátom regulárnym. Pripomeňme si, čo to znamená prijímanie kandidátov a ich formácia:

Formácia – „noviciát obláta“ – trvá najmenej jeden rok (pravidelné stretnutia, podľa možnosti raz za mesiac)

ciel' formácie: prehĺbenie poznania Reguly, intenzívne prispôsobenie svojho života jej duchu.

duchovný život oblátov: živé vedomie svojho povolania k svätosti: prehĺbiť a žiť krstné zasvätenie, život v Božej prítomnosti.

vytrvalá modlitba: osobná modlitba, liturgia hodín.

stále hľadanie Boha: Božie slovo – lectio divina, život v posväcujucej milosti.

stálosť a poslušnosť: vernosť, evanjeliová čnosť vytrvalosti, trpezlivosť,

poslušnosť v oblasti viery a zvykov voči zodpovedným (predstaveným...).

prostriedky: Sväté písmo, Regula, Liturgia hodín, ruženec.

praktický život: dôsledné plnenie povinnosti svojho stavu a zamestnania, charitatívna služba – osobitne starosť o chorých, Aby bol vo všetkom oslávený Boh!

Obláti a mníšske spoločenstvo

Benediktínsky kláštor v rámci svojich možností umožňuje oblátovi účasť na živote modlitby a práce; možnosť ďalšej formácie oblátov, pravidelné každoročné duchovné cvičenia.

Milí naši priaznivci a dobrodinci! Ak dlhšiu dobu aj vy v sebe rozpoznávate vnútorný impulz bližšie sa zoznámiť s benediktínskou spiritualitou, cítte sa pozvaní na otvorené stretnutia, ktoré už tento rok začali a o ktorých sme vás informovali vo Vianočnom čísle nášho občasnika. Stretnutia pre verejnosť sa budú konať 21. 4. a 23. 6. Všetky začínajú o 14.30 modlitbou cez deň. Po nej je Eucharistická adorácia do 15.30 a o 15.45 začína konferencia. O 17.00 sú potom spoločné Vešpery a záver programu tých, ktorí sú vo formácii. Už spomínaná slávnosť sa bude konať 11. 7., na slávnosť svätého Benedikta.

Vašu účasť na konferencii môžete vždy dopredu nahlásiť prefektovi oblátov na telefón 0904 738 799, alebo mailom na oblatti@benediktini.sk.

o.jozef (prefekt oblátov)

Medzi Vianocami a Veľkou nocou

Uvedené možno charakterizovať dvoma „**zaviatiami**“. Najprv nás zima skúšala nielen svojimi **mrazmi**, ale i **snehovou perinou**. Určite nemala hrúbku ako na Kysuciach či Orave, ale najmä otec Blažej, by o nej vedel rozprávať ako ho snehová perina pri odhadzovaní riadne spotila. Veď to vidíte i z fotky.

Po odchode snehu sme sa dobrovoľne **zahrabali do púšte** nie však piesku, ale pôstu, usmerňovaní o jeho zachovávaní slovami Reguly. „... *odporúčame aby si všetci zachovali neporušenú čistotu života a usilovali sa v týchto dňoch zmývať nedbalosti iných časov. Vhodne to urobíme tak, ak sa budeme chrániť všetkých nerestí a oddáme sa modlitbe so slzami, čítaniu, skrúsenosti srdca a taktiež zdržanlivosti. V týchto dňoch si máme sami pridať niečo k zvyčajným povinnostiam našej služby, zvláštne modlitby, zdržanlivosť v jedle a nápojoch, aby tak každý nad svoju mieru a z vlastnej vôle s radosťou Duchu svätého obetoval niečo bohu... a tak s radosťou duchovnej túžby očakával svätú Veľkú noc*“.

Tešilo nás, že takéto úsilie mali i naši hostia či to už boli seniori, naši príbuzní, spoločenstvá mladých, účastníci

obnovy o vode a chlebe a mnohí ďalší individuálne prežívajúci toto obdobie medzi nami.

Niektorí naši bratia navštívili spoločenstvo benediktínskych mníchov v Trstíne. Nová ženská fundácia bola založená z materského kláštora v Offide, Taliansko. Naše sestry stavajú kláštor Panny Márie Bohorodičky v Horných Orešanoch. V súčasnosti bývajú len v zapožičaných priestoroch. Popri modlitbe sa venujú aj umeleckým prácam. Darovali nám veľkonočnú sviecu z ich dielne.

Opásaní teda okolo svojich bedier vierou a zachovávaním dobrých skutkov, vedení Evanjeliom, napredujme na jeho cestách, aby sme si zaslúžili vidieť toho, ktorý nás povolal do svojho kráľovstva. (RB Prol 21)

Dom chleba treba

Keďže vonku sa nedalo okrem ručného odhadzovania snehu a kŕmenia zvierat nič iné robiť. Viacerí mnísi skúšali svoje tajomstvo výroby chleba. Jedlí sme chlieb Mariána, Svorada, Vladimíra. Každý bol iný, ale všetky boli ako chlieb našich starých mám, teda chutné a pečené z lásky... Už aby bola postavená pekáreň chleba!

Fotografie na tejto strane ilustrujú naše spoločné snaženie.

Polievka z kyslých uhoriek (5-6 osôb)

Suroviny: kurací alebo bravčový vývar, 7 dcl pohár kyslých uhoriek, 3 ks mrkvy, 3-4 ks zemiakov, soľ, korenie.

Postup: Do vývaru dáme na jemno postrúhané uhorky, mrkvu a na kocky pokrájané zemiaky.

Pridáme soľ, korenie a dochutiť môžeme i čistou šťavou z uhoriek. Hustota polievky závisí od množstva uhoriek a zemiakov. Polievka je veľmi chutná a pôsobí veľmi osviežujúco.

Na polievke si pochutia nielen polievači na veľkonočný pondelok. Uvedený recept nie je aprílový žart o čom sa presvedčíte pri jedení...

K mnohým občianskym združeniam, ktoré sa v týchto mesiacoch obracajú s prosbou o 2% pridáva sa i občianske združenie kvet AbvvoB, ktoré je pri našej reholi.

Svojou činnosťou chce obnovovať benediktínsku tradíciu na Slovensku a predovšetkým sa usilovať „Aby vo všetkom bol oslávený Boh“

Aj vďaka združeniu boli vydané naše občasníky a tiež i niektoré knihy či iné propagačné materiály. Prispieť možno priamo na číslo účtu združenia: **4008156104/7500**

alebo vyplnením tlačiva na 2%, kde napíšete nasledujúce údaje:

Údaje o prijímateľovi

Názov združenia:

Občianske združenie kvet AbvvoB

Sídlo: **Bacúrov 28**

Právna forma: **Občianske združenie**

Identifikačné číslo:

45024979

Združenie má ešte do konca septembra sídlo v Bacúrove.

Pozvánka

Brána k nám je takmer stále otvorená. Osobitne vás pozývame do nášho kláštora z príležitosti nadchádzajúcich slávností:

24. mája.....Výročie posvätenia chrámu
11. júla Slávnosť sv. Benedikta
6. augusta.....Sviatok Premenenia Pána

Svätá omša v týchto troch sviatočných dňoch bude vždy o 11.hodine. Po slávení Eucharistie bude pre všetkých prítomných pripravené malé občerstvenie.

BRÁNOU VIERY ROKOM VIERY S POSTAVAMI VIERY

Výnimočná príležitosť!

V našom kláštore plánujeme organizovať víkend s Bibliou a jej hrdinami niekoľkokrát v roku viery. Postavy viery budú predstavené biblistami.

Ktoré postavy z Biblie by vás zaujímali ako prvé?

Zaujímala by vás osobitne niektorá kniha Písma?

Vaše odpovede nám pomôžu určiť témy a postavy stretnutí.

Podrobnejšie informácie budú v nasledujúcom čísle **Estote benedicti** a na našej webovej stránke.

K pravej radosti nám prispieva i ďakovanie. Veríme, že VĎAKA, ktorá vám patrí a modlitby za vás, umocnia vašu radosť, ktorej príčina je vo Zmŕtvychvstalom.

Infoservis

Boboslužby počas Veľkonočných sviatkov

Pozývame vás na liturgické slávenia v našom kostole, ktoré sa budú konať v nasledujúcich časoch:

Zelený štvrtok

Svätá omša Pánovej večere 18.00
Kompletórium 20.00

Veľký piatok

Temné hodinky.....5.30
Krížová cesta 12.00
Modlitba cez deň..... 12.45
Liturgia smrti a umučenia Pána 15.00
Kompletórium 20.00

Po Veľkopiatočnej liturgii bude v našom kláštornom kostole možnosť adorácie Najsvätejšej sviatosti až do Veľkonočnej vigílie.

Biela sobota

Temné hodinky.....5.30
Modlitba cez deň..... 12.45
Vešpery.....19.00

Po Vešperách bude ukončená Eucharistická adorácia.

Veľkonočná vigília 20.00

Po Vigílii bude spoločné agapé.

Veľkonočná nedeľa

Ranné chvály.....7.00
Modlitba cez deň..... 9.00
Slávnostná svätá omša..... 11.00
Slávnostné vešpery 18.00
Kompletórium 20.00

Veľkonočný pondelok

Posvätné čítanie.....5.30
Ranné chvály.....7.00
Modlitba cez deň..... 9.00
Svätá omša..... 11.00
Vešpery.....18.00
Kompletórium 20.00

Bývalý Dom sv. Benedikta v Bacúrove **nám už nepatrí**. Teraz je vlastníkom KVRP pri KBS. Prosíme vás píšete nám už len na adresy uvedené dole. Viackrát sa nám stalo, že dostávame listy bez adresy, s podpisom len osobného mena. V takomto prípade nevieme komu odpovedať.

Úmysly na sv. omše sú niekedy nejasné napríklad: „*Odsľúžte sv. omšu za členov rodiny.*“ Prosba vyvoláva hneď otázku: „*Živých alebo už zomrelých?*“ Často nie je tiež určený počet sv. omší. Prijmite tieto naše pripomienky, aby sa predišlo zbytočným nejasnostiam. Máme snahu vždy odpovedať na všetko čo od Vás dostávame.

Napriek upozorneniu tlačiarenská firma nám štítiky vytlačila opäť s chybami. Naša správna adresa je uvedená nižšie.

Adresa: **Kláštor Premenenia Pána, Sampor 50, 962 31 Sliach**
Tel. č.: **0915 800 124, 0903 982 470.**
E-mail: **benediktini@benediktini.sk**
Číslo účtu: **4008561679/7500**
Internet: **www.benediktini.sk**

Estote benedicti, č. 5, 8. 4. 2012.

Občasník priaznivcov a podporovateľov benediktínskeho mníšstva na Slovensku.

Redakcia: o. František Štrba OSB. Grafická úprava: br. Michal Mária Kukuča OSB.

Nepredajné.

NIKDY NEBUDEM VERIŤ

v Boha, ktorý nemal záujem o človeka a nemal v ňom zaľúbenie,
v Boha, ktorý by chcel, aby som sa ho bál, a číha na človeka, aby ho nacytal pri hriechu,
v Boha, ktorý by vyžadoval, aby sme každú skúšku zložili na výbornú,
v Boha, ktorý by hrozbou ohňa prenasledoval každú ľudskú radosť,
v Boha, neschopného pochopiť, že deti sa niekedy zatúlajú, a že zabúdajú,
v Boha, ktorý by nemal pre každého človeka osobný a len jemu určený prístup,
v Boha, ktorý by prekážal človeku rásť, meniť seba a svet k lepšiemu,
v Boha, ktorý by odsudzoval hmotu,
v Boha, ktorý by odsudzoval sexualitu,
v Boha, ktorý by nebol láska nedokázal premeniť na lásku všetko, čoho sa dotkne,
v Boha, ktorý by navždy zničil telo, namiesto aby ho vzkriesil,
v Boha, ktorý by sa staral o duše a nie o ľudí,
v Boha, ktorého by sa nemuseli báť bohatí, pred dverami ktorých je bieda a hlad,
v Boha, ktorý má rád bolesť,
v Boha ľudí, ktorí si myslia, že milujú Boha, keď nemilujú nikoho,
v Boha ľudí, ktorí chodia do kostola a neprestávajú klamať, kraďnúť a donášať,
v Boha tých, ktorí si nikdy nezašpinia ruky a nič neriskujú,
v Boha, ktorý by sa v mene nádeje na večný život bránil úsiliu o pretváranie sveta,
v Boha kazateľov, ktorí majú hotovú odpoveď na všetky otázky,
v Boha, ktorý by bol monopolom len jednej cirkvi, rasy alebo kultúry,
v Boha, ktorý by nebol prítomný všade, kde ho milujú,
v Boha, ktorého by bolo možné stretnúť iba v kostole,
v Boha, naivného starčeka, ktorého môžeme využívať podľa ľubovôle,
v Boha, ktorého by mohli pochopiť len ľudia múdri a zreli,
v Boha bez tajomstva,
v Boha, v ktorého by som nemohol dúfať proti každej nádeji.

Áno, môj Boh je ten iný Boh.

— *kardinal Maximos IV. Saigh*